

ad illud, in hoc...
scilicet in hoc...
scilicet in hoc...

Omnia vera, maxime de vita, de qua item illa sententia similis est...
scilicet in hoc...
scilicet in hoc...

Deus in mari via tua, & semita tua in aquis multis, & vestigia tua non cognoscuntur.

Deus in mari via tua, & semita tua in aquis multis, & vestigia tua non cognoscuntur.

PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.

- 1 In finem, pro Idithun.
Psalmus Asaph.
2 Voce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Deum, & intendit mihi.
3 In die tribulationis mee Deum exquisi, manibus meis vocem contra inimic, & non sum deceptus.
4 Cogitavi dies antiquos, & annos ceteros in mentelabui.

- 7 Et meditatus sum nocte cum in corde meo, & extercitabar, & secebam spiritum meum.
8 Nam quid in eternum projiciet Deus: aut non apponetur complacitorum tibi adhaere.
9 Aut in finem misericordiam suam ascendet a generatione in generationem?
10 Aut obliviscetur misereri Deus: aut continebit in ira sua misericordias suas?
11 Et dixi nunc cepti: haec miratio dexterae Excelsi.
12 Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.
13 Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventibus tuis exercebor.
14 Deus in sancto via tua, quis Deus magnus sicut Deus noster?
15 Tu es Deus qui facis mirabilia.
16 Redemisti in populo virtutem tuam.
17 Redemisti in populo virtutem tuam.
18 Redemisti in populo virtutem tuam.
19 Redemisti in populo virtutem tuam.

Titulus & Argumentum.
Psalmus Asaph.
In finem, pro Idithun.

DIFFICULTAS in titulo est solum quod nomen Asaph in finem dicitur, & in finem dicitur, & in finem dicitur.

INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.
INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.
INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.

non potuisset, decantatum fuisse pro illo, locoque ipsius ab Asaph. Apollinarius adhuc magis clare idem ita exprimit:
A' ad q' ipse psalmus dicitur in Idithun.
Idithun dicitur ipse dicitur in Idithun.

Equidem censeo proferas opiniones probabiles, omninoque pro nominibus vitorum accipienda nomina Idithun, & Asaph. Debet etiam retineri titulus integer, ut nunc extat: etiam si Trevetus, & ante illum is qui creditur Hieronymus in Commentario, testentur, in veris ac veteribus exemplaribus Hebraicis non fuisse aliud, quam pro Idithun, ut nempe, inquam, per eum caneretur. Reperi postea de duobus choris opinionem Agellio probatam in proemio. Incipit: In Idithun, in Idithun, in Idithun, & in Idithun.

Ob nomen Asaph, & Idithun etymologiae, Augustinus, & alii mystice docent congregationem fideliem significatam per Asaph, hic loqui, pro Idithun, id est, pro transiliente, ut in finem tendat, qui Christus est, calcando desideria, & illecebras saeculi, nihil proponendo sibi, nisi illum, ex quo sunt omnia. Concedi potest praedicti simul multo illustriorem totius mundi liberationem per Christum: quod unum contendit Valentia in Palmo tractari, exponique veterum omnium Patrum desideria de Adventu Christi. Proponit Marcellino Arthanasius recitandum Psalmum istum, ut gratias agat Deo, si fuerit in vocando exauditus.

Ob nomen Asaph, & Idithun etymologiae, Augustinus, & alii mystice docent congregationem fideliem significatam per Asaph, hic loqui, pro Idithun, id est, pro transiliente, ut in finem tendat, qui Christus est, calcando desideria, & illecebras saeculi, nihil proponendo sibi, nisi illum, ex quo sunt omnia. Concedi potest praedicti simul multo illustriorem totius mundi liberationem per Christum: quod unum contendit Valentia in Palmo tractari, exponique veterum omnium Patrum desideria de Adventu Christi. Proponit Marcellino Arthanasius recitandum Psalmum istum, ut gratias agat Deo, si fuerit in vocando exauditus.

INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.
INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.
INCIPIT PSALMUS SEPTUAGESIMUS SEXTUS.

Anihil e aliud optare, nisi quod ei placeat, nihil opus esse, apud omnia scientem, distinet David velic experire, ut notat Agyuanus. Diceret Davidem quasi exhortando alios, inquit Remigius, dicere, qui sit, veniat, & bibat, & inde mihi expertos credendum est. Sed & in clamore, vulgo putat Hieronymus, indicari vult peccatorem, qui remotior est a quatuor Deum, quia clamor eo tempore necessarius est, quando longe est ille cui clamatur: adde, quod recipiunt est, quomodo quem clamatur. Ambrosius h gemina voce geminum dicitur indicari patlendi officium, spiritus, & menter, & tali Moysem a voce clamae, Annamque, & huiusmodi orationem in finem irantis converti. Ait praeterea, pronomen mea, hoc loco addi, ut designet eam vocem, quae melior est, ac necesse est, quae auditur a Christo, non restat solum in publico.

Idem initium Psalmi 41. quem Franciscanum vocare possit, quoniam com recitavit S. Franciscus, illustre principium in introitu Missae ipse recitat Ecclesia. Utrobique est futuri temporis verbum, licet in illo per (1) cum PYN exhibat, in hoc per (2) fide PYN exhibebat addito (7) he, sed litterae (1) & (2) permutantur facile, & (7) he paragogice additur, & tempus pro tempore ponitur. Est item in 141. in utroque membro verbus, nomen PYN phobus, in hoc prolo PYN phobus: ibi vertit Hieronymus Dominum, hic Deum. LXX. in hoc loco vocem, Dominum, deinde dicit, Deum reddunt: in Palmo 141. bis vocem. Quamvis noet Schollion in primo isto membro ex versione LXX. Symmachi, & v. editionis esse dicitur ex Aquila Theodotionis, vocem.

Hoc mones, ne nimis anxie discernitur queratur in verbis, quae sepe commutantur scriptum. Bono quidem Carthusianus attendit in nomine Domini rationem gubernationis, in Dei, creationis sed, ut dixi, non est haec differentia perpetua, nec tamquam assertur, speranda. Denique istud, & sequens incilium habent conjunctionem, quam omisit a Hieronymo miror, voce mea, aut, vox mea ad Dominum, seu Deum, & vociferabor: Voce mea, vel, vox mea ad Deum, seu, Deum, & vociferabor me. Dixi vertisse quosdam etiam priore membro dicitur & Deum, Hieronymus hic etiam reddit, voce mea ad Deum: licet in editione Victorii, & Treveti sit, ad Dominum, in Plateris Latinis est, vox mea ad Deum: nec apud Ambrsolum, & Augustinum, & Castiodorum, qui duo legunt cum conjunctione, & voce mea: quae etiam est in emendatis biblis Graecis ad h. quae est, quod in alio, epi. ad. in dative. Item nomen Hebraicum cum affixo PYN he, utroque modo reddi potest. Euthymius, & Niceborus lectionem nostram secuti sunt: voluit enim ante vocem rephi hoc loco vociferari, clamavi: Habent nihilominus emphasis majorem in recto casu, vox mea, quam antea notavi ex Ambrosio, traditurque etiam ab Augustino, & aliis.

Et intendit mihi. Hieronymus, & exaudivite me. Alii, autem intendit me, vel, autem intendit me, seu praebit mihi: quod proprie significat, IN H. haec ab IN Dozen, aut, quasi dicas, intendit, significat, attendit, animam advertit, &c. Apollinarius respiciendi verbo ex poluit:

Saepe alibi verbum vocem me reddidit interpres intendere, quod Hebraice est דברתי בך. Hoc loco Augustinus habet, attendit, Platerium Gallicanum, & aliter Ambrosius h. respexit: Platerium illyricum Hieronymi scripta, nam Deus quam attendit, intendit, respicit, exaudit, etiam eripuit. Velox est citique in exaudiendo Deus, quam ita expedit: ipsam preparationem, ipse audit, auditus est. Vix egredia est de me, (in modo de corde) oratio, quia Deus, inquit Bernardus, scribitur in libro suo, ut det nobis in tempore, aut quod petimus, aut quod magis expedit nobis. Eadem de regimus alia, & quo modo clamamus aliquid, nec est qui salvas faciat eos, ad Dominum, nec est qui exaudiat eos. Est vero intendere Deum aliquid, multi, ut prius dixi, explicent, quod personam orantis respiciat, & ita

